

[Himmelstrup.]

Behandlingen af tidligere tilsvarende Lovforslag. Jeg vil derfor gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at det ikke forholder sig rigtigt, som den ærede socialdemokratiske Ordfører sagde, at der altid fra Partiet Venstres Side har været Opposition imod disse ekstraordinære midlertidige Forbrugsafgifter. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at fra 1941 har Partiet Venstre stemt ogsaa for Forlængelsen af de Forbrugsafgifter, der her er Tale om. Det, vor Kritik under de Forhandlinger, der fandt Sted om Forlængelserne, i særlig Grad var rettet imod, var den — jeg fristes til at sige formidable Usikkerhed, der altid prægede de daværende socialdemokratiske Finansministre — og det var navnlig det ærede Medlem Hr. V. Buhl — med Hensyn til, hvad disse midlertidige Afgifter vilde være i Stand til at indbringe.

Vi har altsaa, jeg tror lige siden 1941, og saa sent ogsaa som i Fjor i September Maaned, stemt for Forlængelsen af disse midlertidige Forbrugsafgifter. Naar den højtærede Finansminister nu igen har foreslaaet Afgifterne forlænget indtil Udgangen af Finansaaret 1947—48, saa er jo Statens Økonomi i Øjeblikket, naar man tager rimeligt Hensyn til Nødvendigheden af at foretage forhøjede Afskrivninger paa den Gæld, som Staten har paadraget sig, ikke alene, om jeg saa maa sige, i Almindelighed, men ogsaa den meget store Gæld, som Staten har faaet i Seddelbanken af de Grunde, som vi kender, og naar man ligeledes tager Hensyn til Nødvendigheden af at konsolidere Statens Økonomi — saa er alt dette tilstrækkelig Forklaring paa, at den højtærede Finansminister har ment at maatte foreslaa disse midlertidige Forbrugsafgifter forlænget for et Aar.

Det forekommer mig derfor egentlig ikke, at den ærede socialdemokratiske Ordfører har nogen Grund til at være forbavset over, at det er en Venstre-Finansminister, der foreslaar disse midlertidige Forbrugsafgifter forlænget.

Hertil kommer jo dette, at selv om man, saadan som det ogsaa er fremhævet af Finansministeren i hans Fremsættelsestale, for Finansaaret 1947—48 kan forvente et godt Resultat af Statens Drift, saa kan det paa den anden Side ikke nægtes, at der er visse meget fremtrædende Usikkerhedsmomenter i Statens hele almindelige Økonomi. Det kan jo særdeles godt tænkes, at der kan komme vanskelige Tider, at Indtægterne kan svigte, og at Statens Indtægter paa en Række Omraader paa Grund af daarlige

Tider vil gaa ned. Det kan heller ikke nægtes, at det er ret sandsynligt, at der kan komme til at foreligge i den Tid, disse Love fortsat skulde gælde, en Række Udgifter, som ogsaa skal dækkes, men som man ikke kan have noget Overblik over i dette Øjeblik, for det første fordi man ikke ved, om de overhovedet kommer til Eksistens, og for det andet fordi man ikke ved, i hvilket Omfang de eventuelt kan komme til Eksistens.

Man kan nævne en saadan Usikkerhedspost som Statens Udgifter til de tyske Flygtninge her i Landet. Det er jo en Ting, hvortil der ikke er taget Hensyn i det Finanslovforslag, som den højtærede Finansminister fremlagde forleden, Finanslovforslaget for 1947—48, hvor dog — det maa selvfølgelig erkendes — den højtærede Finansminister, bortset fra disse Usikkerhedsmomenter, tegnede et relativt lyst Billede af Forholdet mellem Statens Driftsudgifter og Driftsindtægter, men altsaa uden at have kunnet taget Hensyn til en Række Udgiftsposter, som kan komme, og som kan kuldaste hele dette optimistiske Syn.

Man kunde ogsaa nævne en saadan Ting som de Udgifter, der vil være forbundet med den danske militære Ekspeditionsstyrke, som maaske skal sendes til Tyskland. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som staar helt hen i det uvisse, baade med Hensyn til, om der overhovedet skal sendes Styrker derned, hvor store de skal være, og hvem der skal betale for dem. Det er jo ikke ubekendt, at man bestræber sig for, at Udgifterne hertil ikke skal afholdes her fra Landet, men det er lige saa sikkert, at man ikke ved noget bestemt herom.

Der er saadan et Usikkerhedsmoment, som Prisudviklingen og den Indflydelse, den kan faa paa Reguleringstillægget til Tjenestemændene og til Pensionisterne; det vil ogsaa komme til at spille en Rolle. Der er hele Spørgsmaalet om en eventuel kommende Landbrugsordning og hvad den kan komme til at koste Staten, naar den nu gældende Landbrugsordning udløber til den 1. September næste Aar. Der er ogsaa, som ogsaa nævnt af den højtærede Finansminister i hans Fremsættelsestale, et Spørgsmaal som dette, at det utvivlsomt vil blive nødvendigt for Staten at overtage en Forrentningsbyrde for den Gæld, Staten har i Nationalbanken, og som for Tiden ikke forrentes, men hvor man maa imødesee den Tilstand, at det vil være nødvendigt af Hensyn til Bankens Drift, at den opnaar i hvert Fald en beskedent Forrentning af denne Gæld.

Jeg tror, man kan sige, at alle disse